

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

FRÅN BALTISKA SPELENS RYTTARTÄFLINGAR. — FOTO. RAGNAR KÜLLER, MALMÖ.

15:DE ÄRG.

DEN 19 JULI 1914.

N:o 42.

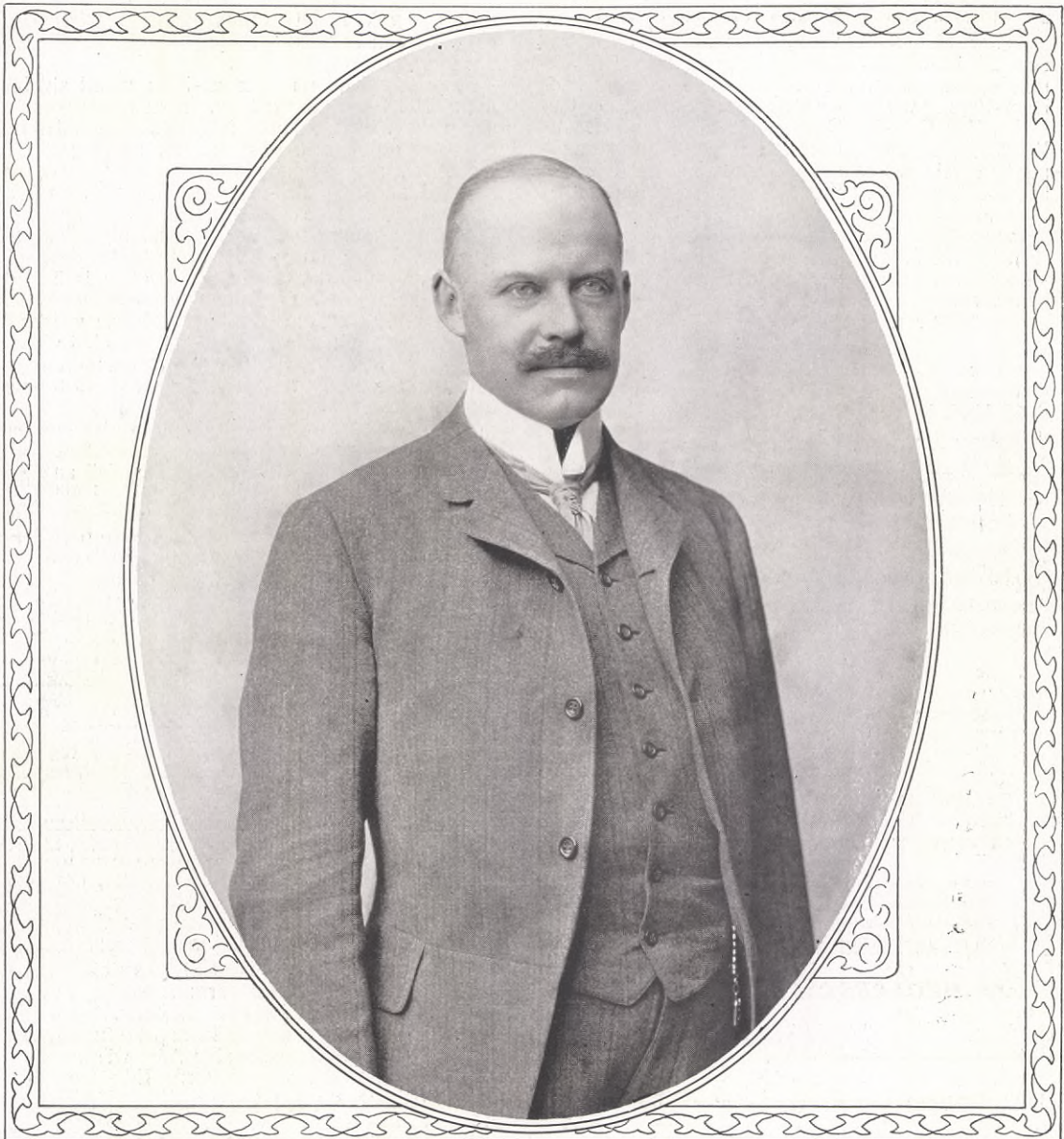

Foto Florman, Stockholm

Kliche: Emgt Sjöström

Thorsen. Friis

I dessa dagar, då det svenska jordbrukets yrkesorganisationer, tillika vårt lands första särskilda näringsrepresentationer, till stort antal fira sina 100-årsjubileer, går tanken från det framfarna osökt öfver till den man, som för närvarande vid konungens rådsbord har till speciell uppgift att tillvarataga jordbrukets intressen: frih. J. G. Beck-Friis på Söderö. Anledningen till hans inkallande i den Hammarskjöldska försvarsministären låg väl närmast i hans ledamotskap i de Staaffska försvarsberedningarna, inom hvilka han tillhört den minoritet, som sträckt sig längst i tillmötesgående af den militära sakkunskapens kraf. Men den som följt hans verksamhet som jordbrukare och inom Östergötlands läns hushållningssällskap, visste väl, att han äfven som yrkesman intog en framskjuten plats och var en af märkesmännen inom vår moder-närning. Den femte innehafvaren af det år 1900 först upprättade jordbruksdepartementet kan också glädja sig åt samma popularitet bland sina ständsbröder som trots någon bland hans företrädare.

Johan Gabriel Beck-Friis är född i Stockholm den 25 januari 1862, son till dåvarande ryttmästaren, sedermera hofmarskalken frih. Joachim Tavast Beck-Friis och hans maka, friherrinnan Ebba Gustafva Eva Carolina Oxenstierna af Eka och Lindö. Efter mogenhetsexamen 1881 inträdde han närmast på den militära banan, utexaminerades 1882 från krigsskolan på Karlberg och blef samma år underlöjtnant vid lifgardet till häst. År 1887 blef han löjtnant, tjänstgjorde 1892—95 som ordonnansofficer i fjärde arméfördelningens stab och var åren 1895—98 adjutant därstädes. Sistnämnda år befordrades han till ryttmästare, men lämnade redan följande år den aktiva militärtjänsten.

Efter sitt afskedstagande har frih. Beck-Friis varit bosatt på sin egendom Söderö i Östergötland. Här förde honom hans mångsidiga intressen och praktiska blick inom kort in i det offentliga lifvet. Redan 1902 blef han ledamot af länets hushållningssällskaps förvaltningsutskott och några år senare vardt han äfven vald till landstingsman. Redan dessförinnan hade landstinget (1903) hedrat honom med förtroendet att representera länet i första kammaren och här visade han sig inom kort vara en kraft att räkna med för framtiden. Som alla den tidens östgötasenatorer rättrogen anhängare af den politik, som bedrefs af kammarens konservativa och protektionistiska majoritetsparti, togs han tidigt i anspråk för utskottsarbetet. Redan vid sin andra riksdag blef han suppleant i statsutskottet och om vidare befordran lät vänta på sig, berodde det endast på bristande ledigheter. Arbetsamhet och arbetsförmåga saknades nämligen icke, och när det gällde tidsödande och arbetskrävande arbeten mellan riksdagarna, försummade regeringen icke att draga gagn af dessa egenskaper. Både i komitén för löneroglering vid statens järnvägar och i den för löneroglering inom postverket hade frih. Beck-Friis säte som parlamentarisk ledamot och representant för första kammaren och nedlade i båda ett dugande arbete. År 1908 valdes han till statsrevisor, ett uppdrag, som ytterligare tre gånger förnyades: vid tre tillfällen var han statsrevisionens ordförande. Det var under dessa statsrevisioner, som fusket vid tullrestitutionerna vid export af rågmjöl afslöjades, och vid dem togs äfven initiativ till större planmässighet vid statens byggnadsverksamhet i landsortens städer, i syfte att förekomma, att hvarje ämbetsverk bedrefve sina husbyggen utan hänsyn till de öfrigas bebof.

Vid 1910 års riksdag uppflyttades han ändtligen till ordinarie ledamot af statsutskottet, ett förtroende, som sedan alltjämt och senast vid årets januari-riksdag kommit honom till del: vid innevarande riksdag är han såsom statsråd icke valbar.

I debatten har frih. Beck-Friis gjort sig gällande genom inlägg, hvilka utmärkt sig för synnerlig klarhet och utredande kraft, i all synnerhet naturligtvis i de statsutskottsärenden, hvori han haft anledning uppträda. Med förkärlek har han uttalat sig i militära frågor: hans jungfrural rörde sig om Norrlands förseende med kavalleri, ett önskemål, som han ville ha tillgodosedt på passagesystemets väg. Det frivilliga skytteväsendets anslagskraf ha i honom haft en sträng granskare och han har likaledes vändt sig emot försöken från andra kammarens sida att skapa genvägar från underofficers- till officerskåren. Men hans egentliga fält har varit frågor, som rört statens affärsdrifvande verk, samt lönerogleringar och i båda fallen har han utvecklat sig till en auktoritet, hvilken till denna också förstätt lägga något af den af biskop Billing införda farbroderliga statsutskottsgemytligheten.

Mindre ofta har frih. Beck-Friis ansett sig böra uppträda i lagstiftningsfrågor. Men man erinrar sig den värme, hvarmed han 1906 försvarade fideikommiss-institutionen och särskildt vände sig mot argumentet, att egnahemsrörelsen kräde dess upphäfvande: han höll före, att då med all visshet samma tanke låge till grund för fideikommissens och egna hemmens betydelse, nämligen enskilda familjers och släkters sammanhållande och stödjande, så vore det inkonsekvent att vilja befordra egnahemsrörelsen, men upphäva fideikommiss-institutionen. Och om hans varma hjärta vittnar det korta, men afgörande ord han 1911 kastade i vägska-len till förmån för strafflindringen för barnamörderskor. "Herrarne hafva", yttrade han, "haft det förtroendet att upprepade gånger välja mig till statsrevisor, och som sådan har jag måst gå igenom åtskilliga fängelser. Jag har vid dessa inspektioner haft tillfälle att af direktörerna få höra åtskilliga fall angående kvinnor, som måst dömas för mord i stället för barnamord och huru dessa fått sina stränga straff, och alltid har det kommit fram från direktörerna: vi skola försöka få nåd för dem. Kan det vara rätt att hafva en sådan lagstiftning, att alla, som få med sådana fall att göra, ena sig om, att man måste söka nåd? Skulle det icke vara bättre att försöka få lagstiftningen så ordnad, att dessa kvinnor fingo ett straff, mera anpassadt efter det brott de begått? De lida under sin strafftid så förfärligt af samvetskval, att man ofta måste hafva särskild bevakning åt dem för att tala med dem och lugna dem, och huru länge kunna dessa samvetskval fortgå i fängelset, innan de för dessa kvinnors hela lif menligt inverka på deras förstånd?" Mot en sådan argumentering dristade hvarken lagutskottets ordförande eller sådana den obevekliga rättens män som borgmästare Trana och stadsfiskal Stendahl, hvilka bl. a. i lagutskottet stodo som reservanter, ens begära votering.

Den 17 februari innevarande år utnämndes han till statsråd och chef för k. jordbruksdepartementet.

Frih. Beck-Friis, hvilken 1899 utnämndes till kammarherre vid H. M:t drottning Sofias hof, är äfven ledamot af riddarhusdirektionen.

Sedan 1886 är han i äktenskap förenad med friherrinnan Anna Sofia Elisabet Adelswärd, dotter till öfverstekammarjunkaren friherre Erik Seth Adelswärd och hans maka i andra gifvet, född Broström.

JUBILEUMS-LANDTBROKSMÖTET I UDDEVALLA.

Foto. Lundbäck, Uddevalla.

T. v.: HUFVUDENTRÉEN. — T. h.: JORDBRUKSMINISTERN, FRIHERRE J. BECK-FRIIS OCH LANDSHÖFDINGEN FRIHERRE G. LAGERBRING vid öppningshögtidligheten.

Kildet. Kem. A.-B. Bengt Silfversparre, Stat.-Gep.

Göteborgs och Bohusläns Hushållningssällskaps *landbruksutställning i Uddevalla*, med hvilken sällskapet högtidligt firat sitt hundraårsjubileum, har pågått under tiden 9—12 juli.

Bland de till öppningshögtidligheten inbjudna märktes jordbruksministern frih. Beck-Friis, expeditionschefen i landbruksdepartementet greve Mörner, chefen för landbruks-

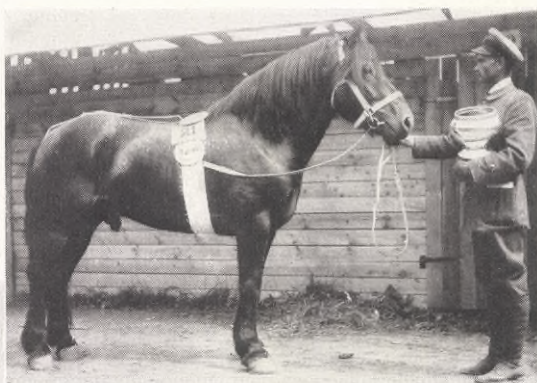
GRUPPBILD FRÅN GÖTEBORGS OCH BOHUS LÄNS HUSHÅLLNINGSSÄLLSKAPS 100 ÅRS JUBILEUM.

1. Jordbruksministern, frih. J. Beck-Friis; 2. Landshöfding, frih. G. Lagerbring; 3. Landshöfding K. S. Husberg; 4. Godsägaren Ph. Söderhielm, Hushålln.-sällskapets v. ordf.

Foto. för H. B. D. af M. Lundbäck, Uddevalla.

styrelsen öfverdirektör Flach, landshöfding Husberg och professor Juhlin-Dannfelt. I sitt invigningstal lämnade landshöfdingen i Göteborgs och Bohus län frih. Lagerbring en historik öfver hushållningssällskapets hundraåriga verksamhet samt uttalade sin förhoppning att tack vare de krafter, som samfäldt arbeta på allmänt och enskildt väl, det län, inom hvilket sällskapet har sin verksamhet, skall gå en lyckosam framtid till mötes.

Senare på dagen hade hushållningssällskapet under landshöfding Lagerbrings ordförandeskap sitt sommarmöte på Fridberg. Efter det att en del föreningsangelägenheter behandlats, höll öfveringenjör T. Holmgren från Trollhättan ett med lifligt intresse ähört föredrag om *Bohusläns elektrifiering*,

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre, Sjöln. Gbg.

FRÅN DJURUPPVISNINGEN Å JUBILEUMSUTSTÄLLNINGEN I UDDEVALLA. Öfverst: "BÄSTA NORDSVENSKA HÄST", ägare Södra Inlands hingstförening, eröfrade Göteborgs Handelsbanks hederspris
Foto. för H. B. D. af M. Lundbäck, Uddevalla.

Foto. Ekstrand, Lysekil.

Kliché: Bengt Silfverparre.

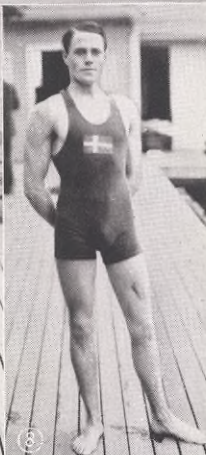
F. NYCANDERS NYA VIKINGADRAMA "ASABLOT" UPPFÖRDES FÖRSTA GÅNGEN I LYSEKIL 11 JULI.

därvid redogörande för de af honom verkställda förberedande undersökningarna rörande lämpligaste sättet att från Trollhättan tillföra Bohusläns jordbruk, fiske c. industri deras behof af elektrisk kraft. Efter föredraget uttryckte ordföranden sin lifliga sympati för projektet, hvars realiserande för Bohuslän skulle betyda jättesteg framåt.

Frederik Nycanders nya skådespel "Asablot" har i dagarna haft sin premiär på friluftsteatern i Lysekil och rönt därvid ett synnerligen välvilligt mottagande.

Den kvinnliga hufvudrollen kreerades på ett förträffligt sätt af fröken Gerda Lindblom.

BALTISKA SPELEN.

6. KARIN LUNDGREN, GÖTEBORG, 100 m. simning, 1 min. 37 sek.

7. EMMY MACHNOW, MALMÖ, nytt svenskt rekord i simning, 100 m., 1 min. 30⁴/₅ sek.

8. JOHN JANS-SON, STOCKHOLM, 1:a pris i raka simhopp.

1. TYSKE RYTTMÄSTAREN FRIH. v. BUDDENBROCK & Montjoie, 1:a pris i prishoppning. 2. LÖJTNANTEN GREFVE G. HAMILTON & Reward, 2:a pris i prishoppning. 3. GREFVINNAN SCHULENBERG, TYSKLAND, 1:a pris i tennis, enkelspel för damer. — I midten: PRINS CARL VID RYTTARTÄFLINGARNE. — 4. HERR RAHE, TYSKLAND, 1:a pris i tennis, enkelspel för herrar. 5. DET SEGRANDE LAGET I STAFETTLOPP 1,600 meter, nytt världsrekord (3 min. 25¹/₅ sek.). Fr. v.: Thure Persson, Vide, Sundell, Thorén.

Foto. Küller, Malmö.

BALTISKA SPELENS RYTTARTÄFLINGAR: Slätloppet å Jägersrobanan den 12 juli om kr. 2,000, anslagna till högtidlighållande af Skånska Fältridklubbens 25-års jubileum.

Kliche: Kem. A.-B. Emigt Silfverparre, Sthlm.-Gbg.

Fortsättningen af de för Sverige med så mycken framgång började Baltiska spelen har hjudit på såväl segrar som nederlag. Sälunda gick stafettloppet, 400 m., till Tyskland, likaså löpningen på 200 m. I såväl fem- som tio-kamp blef en tysk förste man — i förra fallet Baaske i andra Halt — med i båda fallen finnar på andra och tredje plats. I trestegshopp, släggkastning och diskus visade sig finnarna öfverlägsna. Stafettloppet på 1600 m. gick dock till Sverige, likaså häcklöpning 110 m., där Norling satte nytt rekord. 400-metersloppet vanns af Sundell och 1500 meter af Wide med tre svenskar närmast. Slutligen hemfördes segern å 5000 m. af Zander.

Svenskarnas idrottsära höjdes ytterligare af den öfverlägsna segern i Marathon-loppet på spelens sista dag, torsdagen den 9. Man väntade då en ganska hård konkurrens från de tre utländska deltagarnas sida. Dessa voro tysken Lüddecke, dansken Christensen, båda kända förmågor på marathondistansen, samt finnen Kämäräinen, om hvilken man visste, att han löpt de 40,200 meterna på goda tider. Allmänt tippades visserligen Ahlgren som segrare, men man misstänkte, att konkurrensen skulle bli skarp.

Farhågorna voro emellertid öfverdrifna. Löparna startade precis half sex från Idrottsplatsen. Banan var utstakad till sin största del på landsvägen mellan Malmö och Ystad med vändpunkten ett par km. förbi Ö. Grefvie. Af de anmälda 15 löparna startade 10, och af dessa fullföljde sex loppet. Bland dem som utgingo var finnen, som hade ledt vid vändpunkten. Medan löpningen pågick regnade det starkt, hvilket ganska mycket besvärade.

Allteftersom rapporterna från kontrollstationerna ingingo blef det klart, att Ahlgren skulle segra. Han visade sig också

kort efter åtta, med entusiasm hyllad af de tusentals åskådarna både utom och inom Idrottsplatsen. Han föreföll ganska tröt och utpumpad då han löpte fram mot målet med segrarens lön, en väldig lagerkrans om axeln. Hans tid var 2 t. 36 min. 32 sek.

Ahlgren hade ej skurit mållinjen förrän nya hurra-rop tillkännagävo ännu en löparens ankomst. Det var Grüner, och jublet ville knappt taga slut, då man såg att andre man också var svensk. Likaså tredje man,

Öhman. Först som fyra kom tysken in, femte man var en svensk. Sist kom dansken Christensen. De öfriga fyra hade utgått.

Sedan Marathonlöparne inkommit löpte deltagarne i tiokamp 1500 m. medan regnet strilade ned. Härmed voro Baltiska spelens idrottstäflingar slut.

T. o. m. den 12 pågingo hästtävlingarna, hvari en stor del danska och tyska officerare deltagit. Dessa täflingar hafva bestått dels i den stora kombinerade s. k. fälttäflan och dels prisridning, terrängridt och prishoppning.

I den stora fälttäflan vann C. v. Horn (Enver Pascha) 1:sta pris. Andra priset eröfrades af löjtnant Brems (Tyskland). 3—6 pris ingo till Sverige.

Prisridningen vanns af grefve C. Bonde och hans präktiga Emperor med tyskarne Bückner och von Haugk på 2 och 3 plats och öfverstelöjtnant Boltenstern som 4:de man.

Foto. Küller, Malmö.

ÅSKÅDARE VID BALTISKA SPELENS RYTTARTÄFLINGAR. Närmast synes fursten af Schaumburg-Lippe som besökt utställningen.

Kliche: Kem. A.-B. Emigt Silfverparre, Sthlm.-Gbg.

RIKSDAGENS LEDAMÖTER PÅ DROTTHINGHOLM.

Foto. Amberg & Preinitz, Stockholm.

KONUNGEN BLAND SINA GÄSTER.

Klitch: Bengt Nilverparre.

Riksdagens ledamöter voro den 7 juli inbjudna till té på Drottningholms slott. Inbjudningen hade hörsammats i mycket stor utsträckning; endast det socialdemokratiska partiet var fåtaligt representeradt. Den nuvarande regeringen var fulltaligt företrädd och af den föregående regeringens medlemmar hade hrr Staaif, Berg, Bergström, Schotte, Adelswård och Petréin infunnit sig. — Efter en angenäm ångbåtsfärd ägde vid 4-tiden på e. m. debarkeringen rum vid den allmänna ångbåtsbryggan vid Drottningholm, hvarest sedan de inbjudna gingo till Tessinska lustslottet och upp till sjöterassen

där konungen tagit plats, omgifven af hertigen af Nerike, chefen för konungens stab general Ugglia, ståthållaren på Drottningholms slott förste höfmarskalken Lilliehöök m. fl. Konungen, som syntes vara vid bästa hälsa underhöll sig på det lifligaste med sina gäster.

Sedan därefter riksdagsmännen tagit slottets samtliga gemak och de där samlade konstskatterna i betraktande och förfriskningar intagits, anträdde efter några timmar återfärden till Stockholm. Konungen lämnade samtidigt Drottningholm och begaf sig i automobil till Tullgarns slott.

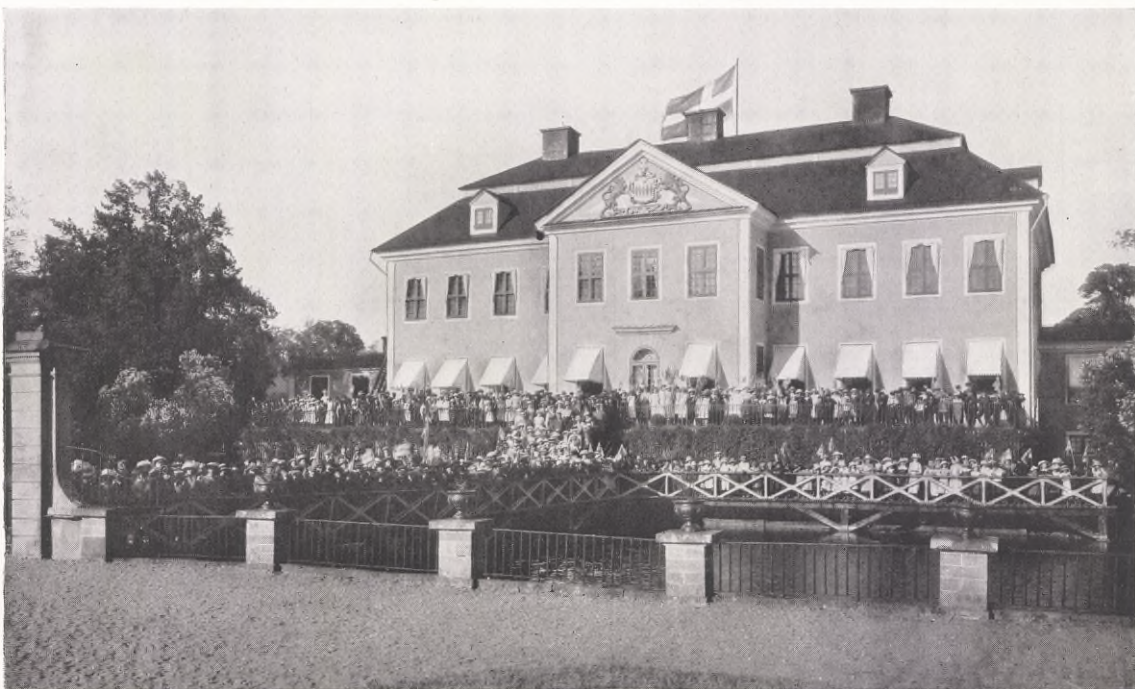

Foto. Carl Larsson, Gefle.

1,000 SKOLBARN Å LEUFSTA BRUK INBJUDNA TILL FEST AF GODSETS ÄGARE, FRIHERRE CARL DE GEER.

Klitch: Bengt Nilverparre.

KONUNGEN I MALMÖ.

Foto. Küller, Malmö.

Kl. 10:45 Kom. A.-G. Benigt Sjövarsparr, Skutan-Glög.

VID BALTISKA SPELENS RYTTARTÄFLINGAR: Konungen förrättar prisutdelningen, därvid ryttmästaren C. von Horn mottager sitt 1:a pris i fälttäflan. Vid H. m.t konungens sida synas kronprinsen och prins Carl.

Konung Gustaf hugnade den 11 juli Baltiska utställningen med sin närvaro och blef därvid före-

mål för den varmaste hyllning från de ofantliga människoskaror som med anledning af det väntade

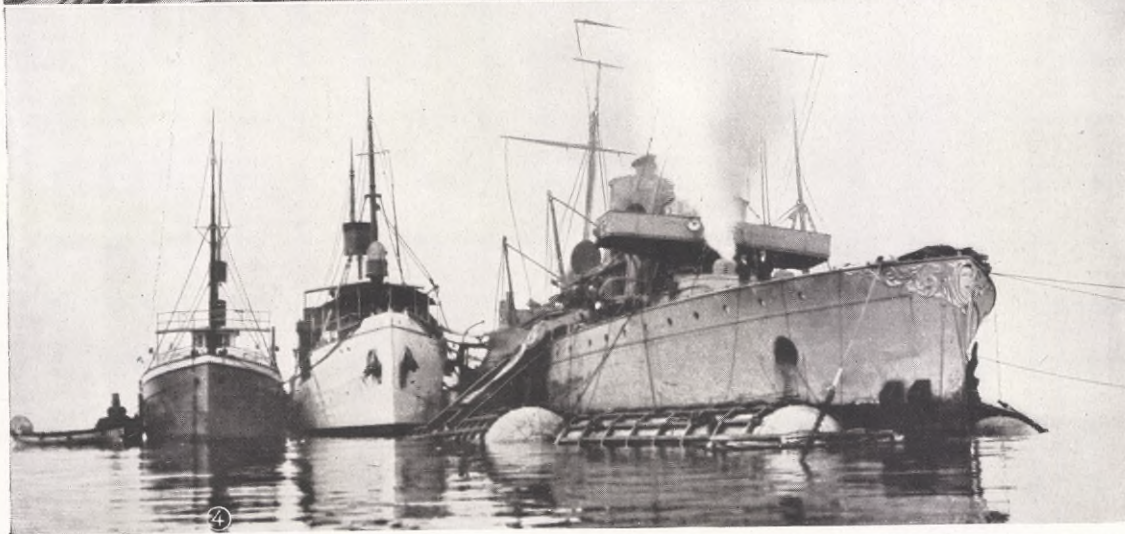
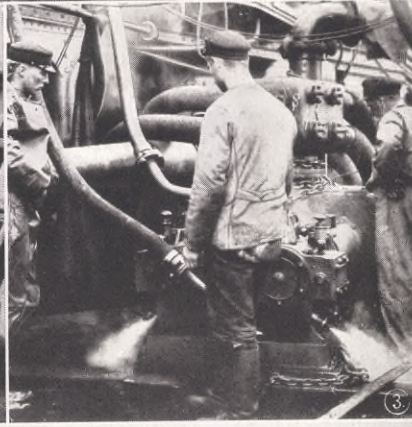
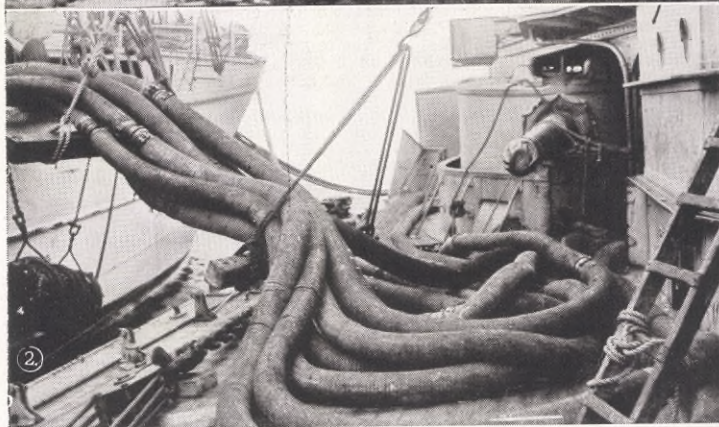
Foto. Rahmn, Malmö.

Kl. 10:45 Kom. A.-G. Benigt Sjövarsparr.

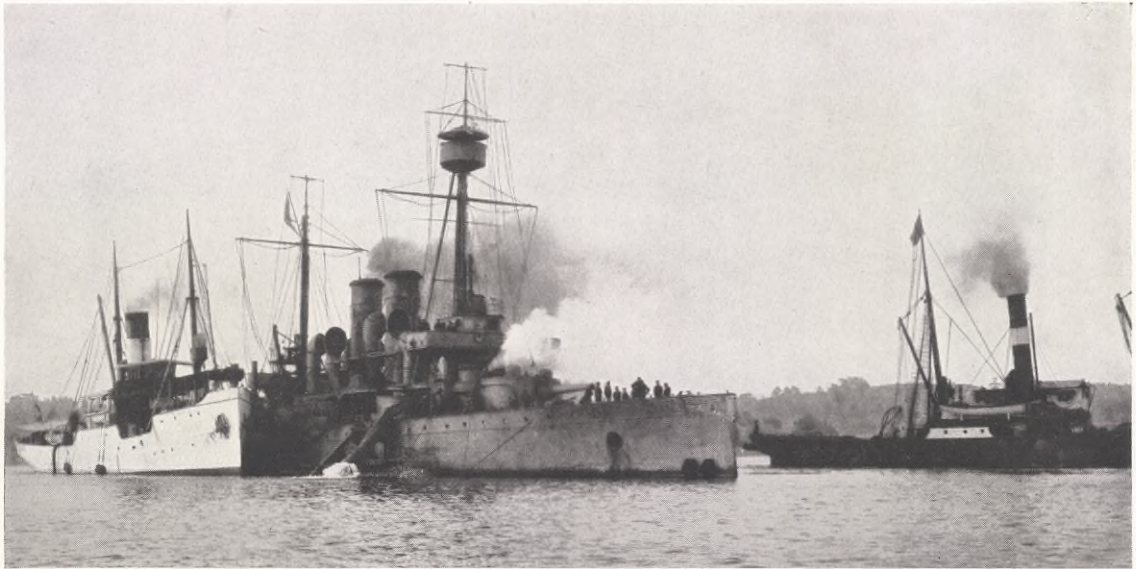
KONUNGENS BESÖK Å BALTISKA UTSTÄLLNINGEN.

kungliga besöket strömmat till utställningsplatsen. Efter att hafva aflagt ett ingående besök i industrihallen och på den ryska afdelningen begaf sig konungen — alltjämt entusiastiskt hyllad af de stora folkskarorna — i vagn och eskorterad af husarertillidrottsplatsen för att öfvervara de här anordnade prishoppningarna och prisridningarna i fälttäflan.

"TAPPERHETEN" BERGAD.

1-3. "TAPPERHETEN" UNDER LÄNSPUMPNINGEN. — 4. FLYTANDE PÅ PONTONER EFTER LÄNSPUMPNINGEN.
 Text å sid. 666. — H. S. D:s Stockholmsfotograf.

”TAPPERHETEN” INBOGSERAS TILL SANDHAMN EFTER FLOTTAGNINGEN FRÅN NORRBÅDAN. H. 8 D. S. STOCKHOLM: FOTOGRAF.

Äntligen har det utomordentligt svåra och invecklade bärgningsarbete krönts med framgång, som hällit vårt land i den starkaste spänning under de senaste månaderna och som nu återgivit Sveriges flotta ett af dess kraftigaste fartyg, pansarbåten *Tapperheten*.

Efter att under fem och en half månader ha legat uppränd på Norrbådans grund strax utanför Sandhamn i ett synnerligen farligt läge, utsatt för Östersjöns stormar och oväder, flottogs *Tapperheten* fredagen den 10 juli kl. 1.35 e. m. enligt det till sjöförsvarsdepartementet från fartygets chef kommandörkapten Rosensvärd ingångna officiella gnisttelegrammet. Flottningen, oerhördt omsorgsfullt förberedd och gynnad af det bästa väder, gick lyckligt och efter beräkning, ehuru den icke saknade ett litet tillbud till misslyckande. Sedan en vecka tillbaka var det stora ögonblicket annonseradt som förestående. Tisdagen den 17 omgärdades *Tapperheten* af de stora pontoner, som skulle hålla fartyget flytande efter loss-tagningen och två dagar senare, det vill säga på torsdagen, började äntligen läns-pumpningen af haveristen med de väldiga slangknippen man fört ned i dess rum och från dess eget pumpverk. Man märkte snart nog, att det stora fartyget reste på sig och tum för tum höjde det väldiga skrovet upp ur

vattnet. Och strax efter half två hade fartyget lättat så mycket att det inte längre hvilade på Norrbådans klippspetsar utan sakta och försiktigt kunde varpas ut från grundet i rum sjö. Omedelbart efter flottningen bogserades *Tapperheten* till ett skyddadt läge innanför Korsön och här skall fartyget nu under fjorton dagar undergå provisorisk tätning innan det bogseras in till Stockholm för undergående af reparation.

Bergningsarbetet har utförts af vårt öfver hela världen berömda bergnings- och dykeriaktiebolag Neptun, under ledning af kaptenerna Edlind och Grundelius och från bolagets båtar *Herakles* och *Poseidon* ha arbetet ledts. Med detta arbete lägger bolaget ännu en stor bragd till de många föregående i dess ärorika historia.

Det var som man måhända erinrar sig den 28 januari i år som den för vår flotta så hårda och obegripliga olyckan inträffade. *Tapperheten* var under kommandörkapten Rosensvärd's ledning på ingående till Stockholm från öfningar i hvilka derjämte åtskilliga andra pansarbåtar och öfriga flottans fartyg deltagit utanför och i vår skärgård, då den rände upp på den förrådiska Norrbådan. Man var i början icke hägad att ge olyckan den omfattning, den sedan fick utan försökte att med hjälp från pansarbåten *Äran* rycka fartyget af grundet. Detta försök såväl som andra försök af samma slag misslyckades och ett par dagar efter grundstötningen måste *Tapperheten* öfverges af sin besättning och eldarna släckas under dess ångpannor, sedan vinterstormarna börjat göra dess läge på grundet kritiskt. Under otaliga vanskligheter började så Neptun det storartade bärgningsarbetet, ofta afbrutet af olämplig väderlek, men äntligen krönt med framgång. Man beslöt att spränga en bädd af fartyget på grundet, och så efter provisoriska tätningar med hjälp af pontoner lyfta det af grundet, ett förfaringsätt som visade sig vara det enda rädda.

Småfotografi

BILD FRÅN ORKANEN I FALUN DEN 9 JULI.

ÅLSTEN: JIMMI SJÖFÖRSVARSRE-

Öfre delen af skidbacken kullvräkt. I förgrunden synes en af de massiva, starkt förankrade bärbjälkarne, kullkastad. Omkring skidbacken ha massor af stora gamla tallar ryckts upp med rötterna eller brutits af.

HOLMENKOLLENS TURISTHOTELL NEDBRUNNET.

Efter fotografier.

Kilich: Kom. A.-B. Demit Silfversparre, Sthlm.-Gbg.

BILDER AF DET BEKANTA HOTELLET, FÖRE OCH EFTER BRANDEN.

INVIGNINGEN AF MONUMENTET VID LUNDBY, till minne af 50-årsdagen af det blodiga slaget där.

Holmenkollens bekanta turisthotell strax utanför Kristiania antändes natten till den 10 juli under då rådande våldsamt oväder af ett åskslag och nedbrann på ett par timmar ända till grunden. Hotellet, den största och dyrbaraste af de fyra byggnader som tillsammans bilda Holmenkollens etablissemang, inneslöt betydande samlingar af gamla konstföremål i silfver, tenn och koppar ävensom ett stort antal värdefulla taflor och gobeliner, hvilket allt gick förloradt vid branden. De i byggnaden boende, ett 30-tal personer, de flesta af dem tillhörande etablissemangets personal, räddade sig med yttersta nöd.

I Lundby, en by i norra Jylland, af-täcktes den 3 juli en minnessten öfver de på denna plats under dansk-tyska kriget den 3 juli 1864 stupade danska krigarne. I träffningen, där tyskarne tack vare sina bakladdningsgevär hem-förde segern, utmärkte sig på danska sidan en svensk frivillig, löjtnant Betzholtz för lysande hjältemod. Som den främste i sin trupp och genom sitt föredöme äggande kamraternas kamplust stormade han framåt mot fienden, men föll för dennes kulor, den förste bland danskarne. På samma plats där han stupade har minnesstenen rests.

Foto. Modin, Sthlm. Kläd: Bengt Silfverparre.
MORÉN, ERÖFRARE FÖR TREDJE GÅNGEN AF VANDRINGSPRISET FÖR CYKELTÄFLINGEN STOCKHOLM—GÄFLE—STOCKHOLM.

I terrängridten segrade löjtnant J. Beck-Friis (Rolf) följt af löjtnant C. G. Löwenhjelms. I denna täflan voro de svenska ryttarne utomordentligt öfverlägsna i det de hemförde de nio första prisen.

Foto. Modin, Sthlm. Kläd: Bengt Silfverparre.
FOTBOLLSMATCHEN MELLAN KOMBINERADT STOCKHOLMSLAG OCH KÖPENHAMNS BOLLKLUBB, dervid det svenska laget segrade med 3—0. Text å sid. 671.

I prishoppningen svek lyckan greve Bonde och hans Emperor till hvilka vi hade satt vårt hopp. Priset gick till Tyskland genom ryttmästaren von Buddenbrock och hans utomordentligt väl dresse-
rade Montjoie. Andre man blef G. Hamilton, Sverige. Detta var för öfrigt den täfling där tyskarne presterade den hårdaste konkurrensen.

* * *

I velocipedtäflingen Stockholm—Gäfle—Stockholm d. 12 juli segrade den gamle velocipedveteranen Morén (12 t. 28 m. 19.83). A. W. Persson deltog men utgick.

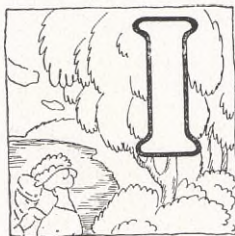
FRÅN SPORTTÄFLINGARNE VID STAMFORD BRIDGE, LONDON, DEN 4 JULI. Svensken R. Sjöberg i höjdhopps. Han segrade icke häri men däremot i stafhopps. Vår bild är af särskildt intresse såsom mönster för en sportfotografi.

G. LINNEKOGEL satte härom dagen nytt världsrekord i höjdflygning med 6600 meter å ett Rumpler militär-aeroplan.

PASTORAL.

FÖR HVAR 8 DAG AF **BO BERGMAN.**

HAGAPARKEN hade häggen gått i hvitt, och allting står klabbigt och nylöfvadt och blankt efter de första sommar-skurarna. Men marken är barsliten på långa sträckor och brun af fjolårets bladfall, så att sällskapet måste leta en stund för att få tag på en lämplig lägerplats. Slutligen hittar man en grön plåt med

utsikt öfver Brunnsviken. Vattnet glimmar i kvällsolen, små eldsprängda moln speglas mellan röda skylflak, men i öster är himlen urkramaad, tvättblek, grönaktigt kall.

Det är en lördagskväll i början på juni, så där vid åttatiden.

Fru Matilda Ölund, enka efter en segelmakare på Österlånggatan och af släkten i hemlighet kallad Klyfvarbommen på grund af näsans dimensioner, breder ut en filt i gräset. Hon biträdes af sin svägerska, fru Stange, dennas man, vaktmästaren i kammarrätten Adolf Fritiof Stange, och parets enda son som heter Bengt Olof och är nybakad student. De öfriga i sällskapet utgöras af Erik Bromell, extra vaktmästare i samma verk som Stange, och fru Ölunds styfdotter Cecilia med smeknamnet Sissan. De ha hvar sin korg på armen, och med stor försiktighet och under mycket oskyldigt fnitter befria de sig från sina ljuftva bördor. Det dukas kaffe, och man slår sig ner.

Nu måste vi ha klart för oss placeringen vid bordet. På ena långsidan af filten ligger pappa Stange och till höger om sig har han svägerskan, medan frun fått vänstra kortsidan. På andra långsidan har Bromell lyckats ordna det för sig i omedelbar närhet till Sissan. Bengt Olof sitter på en stubbe litet afsides, så att han kan se sjöna mellan ett par skalade tallgrenar. Han kan också se ett sneadt solknippe, som tänder eld i Sissans nackhår och ena örsnibb.

Fru Ölund serverar. Näsan går rundt filten som en kompassnål.

— Doppa, säger hon. Var så goda.

Det är ett helt litet baktråg som sväller af skorpor, kringlor, saffransbröd, giffilar. Men Bromell har fallit på knä och tillber en lång, brun flaska med silfverstjärna. Det låter som en smällkyss när korken går ur. Pappa Stange tar sitt i kaffet, och Sissan får några droppar på en sockerbit. Men Bengt Olof tackar; han dricker inte konjak.

— Ja, nu kan man börja må. Det förtjänar vi, Erik, eller hur? Vi som äro de enda som gör någon nytta. Fruntimmer och såna där lärda herrar — Stange ger sin äkta hälft en dunk i ryggen och plirar åt sonen — duger bara, ja, hvad fan duger dom egentligen till?

— Till att hedra festen med sin närvaro, säger Bromell, och hans blick sneglar med en liten spydighet på Bengt Olof. Men när den hinner till Sissan smälter den i konjaks-gult och skärt, alldeles som aftonhimlen.

— En påtår, Matilda lilla, ber fru Stange. Och när hon fått den och en sockerbit mellan oxeltänderna, fortsätter hon sin diskurs med fru Ölund. Det har spökat hos fru Ölund i går natt igen. Hon bor ännu kvar i den lilla våningen ofvanför segelmakeributiken, och hon hade just somnat när hon väcktes af att någon gick därnere och bråkade med blocken och ryssjorna och ankartrossen. Och hon hörde alldeles tydligt salig Ölunds röst. Är du där, Matilda? sade rösten. Släpp ut mig, sa' han. Jag

har fastnat i den här förbannade mjärden, och jag kommer inte loss...

Fru Ölund håller händerna för ansiktet. Hon är uppskakad och kan inte förstå meningen med detta spökeri. Det är nu tredje gången det upprepar sig. Så att något måste det betyda.

Fru Stange förstår det inte heller. Men hon tror att den döde har det svårt på något vis. Hon vill emellertid inte gå närmare in på saken. Och Sissan börjar plötsligt frysa, så att Bengt Olof lyfter på sig och ser efter en schal åt henne. Men han förekomes af Bromell, som tar sig god tid och lindrar och sveper med spelade kyparfasoner och många onödiga "är det bra så här?"

Bengt Olof går tillbaka till sin stubbe. Han föraktar Bromell. Och han stirrar i tystnad och inte utan bitterhet in i solnedgången, som nu liknar en eldsvåda i någon opera, Profeten t. ex.

— Hvad Bengt Olof är tyst! kommer det så från Sissan.

— Tycker Cecilia det?

— Å, läs upp något vackert för oss. Just nu skulle det passa så bra. Fröding eller Daniel Fallström...

— Jag kan ingenting.

— Det kan Bengt Olof visst, det vet jag.

— Herr Stange är kanhända inte upplagd, inskju-ter Bromell.

— Nej, inte särskildt.

Bengt Olof biter af orden hårdt, men han ser inte på någon. Han känner sig plötsligt så förfärligt ensam. Den hvita mössan trycker kring pannan, och i stället för att vara glädjens symbol är det som om den hindrade honom från att vara glad. Alla de andra ha mycket lättare att glädjas. Eller är det bara därför att han själf är en otacksam varelse? Blir man sådan, när man får studera? För-lorar man mera än man vinner? Han afundas i detta ögonblick Bromell, när han ser hur lätt denne handterar allting, skämtet, konjaksbuteljen och Sissan.

Och han tycker att Sissan gör sig litet för gemen. Hon uppmuntrar inte direkt, men hon afvisar heller inte det som borde afvisas. Hon bara vädjar med en liten snabb blick till Bengt Olof, och sedan fnissar hon åt nästan allting Bromell gör eller säger. Bengt Olof förstår inte det kvicka i det.

Men det börjar bli kyligt och den glada vaktmästaren föreslår en liten one step. Han vaggar ett par steg med Sissan; hon kiknar af skratt, hatten har åkt på örat, och det ljusa burrhåret har fallit i ögonen. Fru Stanges min uttrycker ett tyst ogillande, men gubben Stange applåderar. Bengt Olof nödgas nu ta afstånd äfven från sin far. Blek som en vålnad försvinner han neråt sjön.

Han stirrar drömmande ut öfver vattnet, som grånat och bara går med ett litet sömnigt skvalp i strandstenarna. Ett par ärlor jaga mygg. Ett piglock klagar långt borta på andra sidan viken, och man super i en båt med släpande åror. Bengt Olof känner sig trist till döden. Men plötsligt hör han det prassla bakom sig, och när han vänder sig står fröken Cecilia där.

Utän ett ord står hon vid hans sida, och hon skrattar inte längre och hatten sitter rätt. Det lilla ansiktet ser nästan strängt ut; det är som hon på några minuter hade magrat och fått större ögon.

— Är Bengt Olof ond på mig? säger hon.

— Nej, hur så?

— Jag trodde det. Men jag är inte en sådan yttlig varelse som Bengt Olof kanske tänker. Man är inte alltid glad därför att man skrattar. Och jag

Karlfeldt fyller femtio år, och från allt Sverige går säkerligen på födelsedagen, den 20 juli, mången hjärtlig hälsning till den folkäre sångaren, hvars toners friska, rena skönhet ofta hänryckt våra sinnen och lockat oss till drömmeri.

Hvem har ej svärmat med denne subtile lyriker och gömt hans ord i sitt hjärta, när han bekänner, att

*"Intet är som väntanstider,
långtansår, trolofningstider,
ingen Maj en dager sprider
som en klarnande April."*

Eller hvem har ej låtit sig ryckas med af styrkan och det djupa allvaret i hans beundran för "Fäderna", den kraftiga slakten, som bryter mark och odlar landet, som ej vet hvad trältjänst vill säga utan sitter som kungar i eget hus. Det är från dem, som poeten själf har kommit; det är deras blod, som rinner i hans ådror; och det är deras anda, som väller fram i hans sång:

*"Mina fäder jag ser er i drömmarnas stund,
och min själ blir beklämd och vek
Jag är ryckt som en ört ur sin gryningsgrund,
halft nödd, halft villig er sak jag svek.
Nu fångar jag toner ur sommar och höst
och ger dem visans lekande röst;
låt gå, det är också ett värf..."*

Eller slutligen: hvem har ej känt blodet gå fortare, när unga svenskar sjungit:

har så ofta längtat att riktigt få... att känna... jag menar att träffa någon som förstår mig, som jag kunde tala med, som inte bara ställer till nojs...

Det där är nu betet, och Bengt Olof sväljer kroken. Han märker hur det börjar bubbla varmt i bröstet.

— Tack, mumlar han. Jag visste det. Jag visste att Cecilia är en annan än den som... än Cecilia var nyss. Och jag tror att vi ha mycket gemensamt.

— Det tror jag också.

— Får jag kyssa Cecilias hand?

— A, inte skall Bengt Olof... Men nu äro vi goda vänner igen, inte sant? afbryter hon plötsligt, liksom lättad, och i en blink är hon försvunnen.

Bengt Olof stannar kvar en stund. Det dröjer ett lyckligt och upprört leende kring hans ännu fjunlösa läppar. Han tycker att han bär solen i venstra bröststücken. Ärlorna ha slutat sin jakt. De sitta på en sten och vippa med stjärten i takt med hans hjärta. Och strandböljorna skvallra och skvallra.

När han kommer tillbaka till sällskapet är punschen framme. Gubben Stange berättar för Bromell om gamla dar.

— Men ännu trefligare var det på far mins tid i verket. Min far var också vaktmästare; det var när salig Wendelstjerna satt president. Om den gick det historier, må du tro. En stor, tjock, grann karl var det, litet folkilsken på måndagarna, men skämsam när det föll sig så, och renhårig, tälde

Foto. Kaudern, Stockholm.

50 ÅR 20 JULI.

Älskade Bengt Olof!

*"Marschen går till Tuna,
till hed och backar bruna,
marschen går till Mora
och bärgen de blå.
Med hacka och med spade
vi draga hem så glade
till skogarna de stora
och kullorna de små."*

Den sången har just den äktsvenska, trohjärtade stämning, som är utmärkande för det bästa af Karlfeldts diktning. Hembygden, dess folk och natur, ha i Karlfeldt en lidelsefull lofprisare; han är en friluftsdiktare, som kanske hälst ikläder sig Fridolins landtliga skepnad och med stilla humor ser lifvet glida förbi, ser årstider växla och känslor byta färg.

Karlfeldts produktion är ju inte imponerande genom kvantitativ styrka. Endast fyra diktsamlingar har han bakom sig: "Vild-

marks- och kärleksvisor", "Fridolins visor", "Fridolins lustgård" och "Flora och pomona". Hans diktningens flöden rinna ej häftigt; jämt och stilla porla de fram. Och ännu hoppas vi få mången vederkvickande, frisk och klar dryck ur den källan.

När Karlfeldt 1904 invaldes i Svenska akademien, hälsades detta med uppriktig glädje af de många vännerna till hans manliga och svenska sång. Och när han så utsågs till Wirséns efterträdare på den viktiga sekreterareposten, ville man häri se ännu ett bevis på, att akademien tagit lärdom af all den skarpa kritik, dess åtgöranden fått undergå, och ett löfte om att den nu äntligen vill blifva hvad den äisetts att vara: den svenska sångens hof.

Qvidam Qvidamsson.

inget kryperi, såg tvärs igenom en. Far hade en hundracka, en dogg som brukade följa med upp i rätten. En dag flög han i benen på presidenten. Tycker inte Stange att den där har för kort svans för att ha någon framtid här? sa Wendelstjerna helt lugnt. Vi ha ännu kortare, herr president, svarade far, och ändå ha vi kommit fram...

Gubben Stange slår till sitt äskskratt, och Bromell skratrar också fast han hört historien tio gånger. Bengt Olof får sitt glas fylldt, ty punsch dricker han, och han skålar med Erik Bromell som inte längre förefaller honom så osympatisk. Det skall säkert kunna upptäckas beröringspunkter dem emellan. Bengt Olof känner sin trötthet bortblåst, han greps af en plötslig välvilja för alla rundtomkring sig, och efter ännu ett par glas han denna välvilja utvidgat sig till att omfatta hela mänskligheten, och då står han upp och håller tal. Det blir litet allmänna ordalag, men det slår an. Sissan tackar med några varma ögonkast, och berusad af sin lycka sjunker Bengt Olof ner i gräset vid hennes sida. Vid andra sidan sitter Erik Bromell. Fru Ölund dukar till smörgås, och herr Stange senior sysslar med en liten plunta.

Och så går helan.

Solen har gått för länge sedan, den första nattbrisen viftar i löfverket, och en läderlapp susar tyst som sorgen förbi Bengt Olofs hvita mössa. Men han märker det inte. Han ser bara Sissan.

(Forts å sid. 672)

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

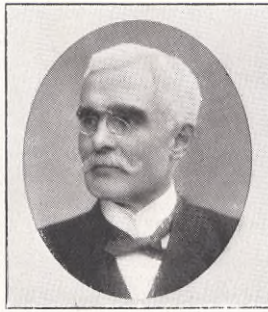
* Data här nedan.

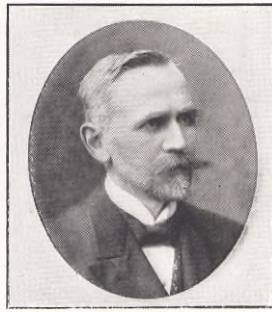
J. HÄGG.
F. d. Konteramiral. — Stock-
holm. 75 år 22 Juli.*

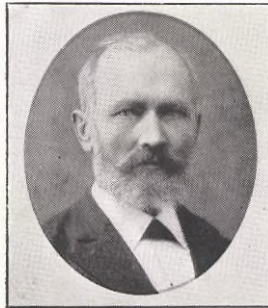
K. H. A. NEHRMAN.
Nytämnd Generaldirektör i
K. Kammarkollegium*

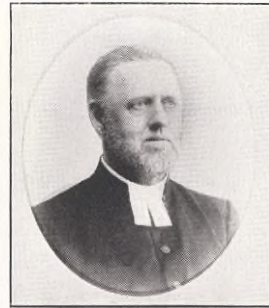
J. G. S. ARFWIDSON.
Fältintendent. — Malmö.
60 år 6 Juli.*

K. G. A. WELIN.
Trafikdirektör. — Stockholm
55 år 21 Juli.*

K. V. HAGBERG.
F. d. Rektor. — Falköping
70 år 9 Juli.*

J. ÖSTBERG.
Kyrkoherde. — Hjorted.
65 år 6 Juli.*

J. T. STENBECK.
Prakt. Läkare. — Stockholm.
50 år 5 Juli.*

G. M. BLUMENTHAL.
Prakt. Läkare. — Stockholm
50 år 20 Juli.*

L. J. SVENSSON †.
Landbrukare F. d. Riksdags-
man. — Baggeåorp.
F. 23. † 24 Juni.

C. E. J. LINDBERG †.
F. d. Hofkvartermästare —
Stockholm.
F. 26. † 1 Juli.

A. GRÖNDAHL †.
Ingeniör. — Bords
F. 58. † 4 Juli.

B. A. HENNINGSSON †.
Öfverläkare. — Fagereds
Sanatorium.
F. 83. † 2 Juli.*

JACOB (JACQUES) HÄGG. Sek-löjtn. v. Flott. 63, kommandör 95, konteramiral 99, aisk. 04. Varfschef i Stockholm 96—99, i Karlskrona 99—1900 samt befälh. amiral derst. 1900—04, konteramiral i res. 04—09. Marinmålare o. etsare. Biogr. o. helsid.-portr. ärg. VI: 3.

HJALMAR NEHRMAN. F. 59. Stud.-ex. 78, hofr.ex. 81, v. häradshöfd. 86, adv. fisk. i Kammarkoll. 91, tf. kammarråd 93, ord. 96, omb.-man v. Skand. kred.-a.-b. i Stockholm 96. Tf. gen.-dir. i Kamm. kollegium samt i dagarne utn. t. generaldirektör i K. Kammarkollegium

GILLIS ARFWIDSON. U.-löjtn. v. A. Lifgren. reg. 76, reg. int. 89, reg. af 1:a kl. 93, kapt. i armén s. ä., res. af 2:a kl. v. aisk. 11. Sjörollför. omr. bef. haf. 12.

GUSTAF WELIN. Stud.-ex. 78, anst. v. Stat. jernv. 79, byrådirektör i Jernv.-styr. trafikbyrå 99, trafikdirektör v. Stat. jernv. 1:a distr. sedan 07, Stadsfullmäktig i Stockholm sedan 01, led. af drätselnämndens 1 afd. 07, af beredn.-utsk. 10, v. ordf. i Stockholms K. F. U. M.

VILHELM HAGBERG. Stud.-ex. 64, fil. kand. 73, adj. i Göteborg 77, rektor v. l. allm. lärov. i Falköping 78—07. Stadsfullmäktiges ordf.

JOHAN ÖSTBERG. Kyrkoh. i Hjorted sedan 85. Inspektor öfver rikets döistumskolor 90—12.

THEODOR (THOR) STENBECK. Stud.-ex. 83, med. lic. 95; prakt. läkare i Stockholm sedan sistn. år. Specialist på läkarbehandling. m. Röntgenstrålar o. Teslaströmmar.

MORITZ BLUMENTHAL. Stud.-ex. 84, med. lic. 97, prakt. läkare i Stockholm sedan sistn. år. Införde Mjölkdroppsverksamheten i Sverige 01.

BERNT HENNINGSSON †. Stud.-ex. 02, med. lic. 11, med. dr. 13. Utn. sistl. juni t. öfverläkare v. Hallands läns nya tuberkulos sjukhus Fagered.

Till illustr. å sid. 668.

Fotboll. Ett kombineradt lag af spelare från D. I. F. och A. I. K. besegrade den 12 juli å Tranebergs idrottsplats. Sthlm. Köpenhamns Bollklubb, som synes hafva sändt ett mycket starkt lag, med 3—0. Manne detta vackra resultat får anses som uteslutande ett verk af den lyckfulla slumpen eller såsom ett godt omen för vår fotbollssport.

ITALIENSK HEDERSGÅFVA.

Valentes och Jaconeillis advokater, häradsförordning Carlsson och notarien Hellberg i Stockholm ha i dagarna varit föremål för ytterligare hyllningar från Italien. Så ha de mottagit hvar sin staty och hvar sin medalj, åstadkommen genom nationalinsamling i Italien. Statyn är ett verk af skulptören Rijisa Monti, och en afgjutning eller snarare ny upplaga af dennes staty "Errore

S. & D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF. *Alkohol Bengt Nilveersparre.*
STATYETT OCH MEDALJ TILL VALENTES OCH JACONEILLIS SVENSKA ADVOKATER.

Gyndiziario", "Det juridiska misstaget", som från Italien skänktes till Emile Zola efter Dreyfusprocessen. Fransmännen sågo som bekant med föga tillfredsställelse öfverlämnandet af denna hedersgåfva till den store skalden och rättskämpen och samma natt Zola dog, var hans staty spårlost försvunnen ur hans våning. Medaljerna äro af guld och präglade öfver de respektive mottagarne.

Forts. från sid. 670.

Hon delar sina gracer till höger och vänster så godt hon kan. Bengt Olof begriper att hon måste göra så för att inte väcka onödiga misstankar. Hvad hon är klok. Och hvad hon är vacker. Och hvad han älskar henne. Det finns en hemlighet mellan dem, aldrig skall han förråda den förrän hon ger honom lof, men hans är hon, hans och ingen annans, bara för dem är kvällen så ljuf, luften så ren, lifvet så skönt. I tankarna kallar han henne Cecilia Vasa, och han gnolar den gamla glunten om mänskenet på Slottsbacken.

Omärkligt och halft mot sin vilja smyger han sin arm bakom hennes rygg — men han vågar knappt röra vid henne. Det känns så godt att svalka handen i det redan fuktiga gräset. Han leker att hans hand är ett rofdjur på jakt. Det hukar sig ner, det tar språng — och nu, nu störtar det sig öfver sitt byte...

Bengt Olof rycker till som stungen af en orm. Han har mött en hand som kommer från andra hållet. Ett stort otäckt, femfotadt djur, tydligen också ute på nattliga ströftåg. Han känner hur han bleknar. Han sitter plötsligt rak som en pinne, men hjärtat bultar mot reibenen. Och han vågar inte se på någon och allraminst på Bromell, som han hatar till döden.

Han är moltyst när man packar in och ger sig i väg för att hinna med sista spårvagnen från Haga grindar. Inte heller Sissan tycks vidare upplagd; hon svarar kort på hans lama försök till en konversation i spårvagnen, och hon döljer inte sina gäsprningar. Men Bromell! är obruten. Han har språklådan i gång för hela sällskapet, och med Sissans knä mellan sina behärskar han situationen. Han håller sin dam i ett skrufstäd. Och återigen

besannar det sig att det är så man bör hålla fruntimmerna, ty nu har Sissan slutat gäspa och hennes ögon har fått en drömande och fuktig glans med små elektriska gnistor i och hennes kinder flagga.

På Odenplan stiga Ölunds af. Bromell erinrar sig att han har samma väg och erbjuder sig konvojera. Det blir många ömsesidiga tack för i dag; endast Bengt Olof är reserverad. När han räcker Sissans handen till farväl och samlar hela sin själ i en sista brinnande blick, vänder hon bort ögonen. Och hennes hand ligger kall i hans. Från spårvagnen ser han hur Bromell sticker sin arm under Sissans och hur hennes huvud ett ögonblick — om det är trötthet, olyckshändelse eller någonting annat kan han inte afgöra — faller emot hans skuldra som en tung frukt.

Då vill Bengt Olof skrika högt. Men han säger ingenting. Han tänker bara något om kvinnan, som andra ha tänkt förut och åter andra skola tänka efter honom. Det är inte att hon ljuger. Det är att han inte förstår henne och det finns de som anse att just detta är det allra farligaste man kan tänka om henne.

INNEHÅLL

Jordbruksministern, frih. J. G. Beck-Friis (biografi och hellsidesporträtt). — Konungen besöker Baltiska utställningen. — Riksdagsmännen inbjudna till konungen å Drottningholms slott. — Baltiska spelen. — Jubileumsutställningen i Uddevalla. — "Tapperheten" bärgad. — Fredrik Nycanders friluftsskådespel "Asablot". — Tusen skolbarn till fäst på Leufsta — Orkan öfver Falun. — Jaconeillis och Valentes försvarare hyllas. — Holmenkollens turisthotell i aska. — Femtiöårsminnet af drabbningen vid Lundby. — E. A. Karlfeldt 50 år. — Veckans porträttgalleri. — "Pastoral". Ber. af Bo Bergman.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes vid laga påföljd.